Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

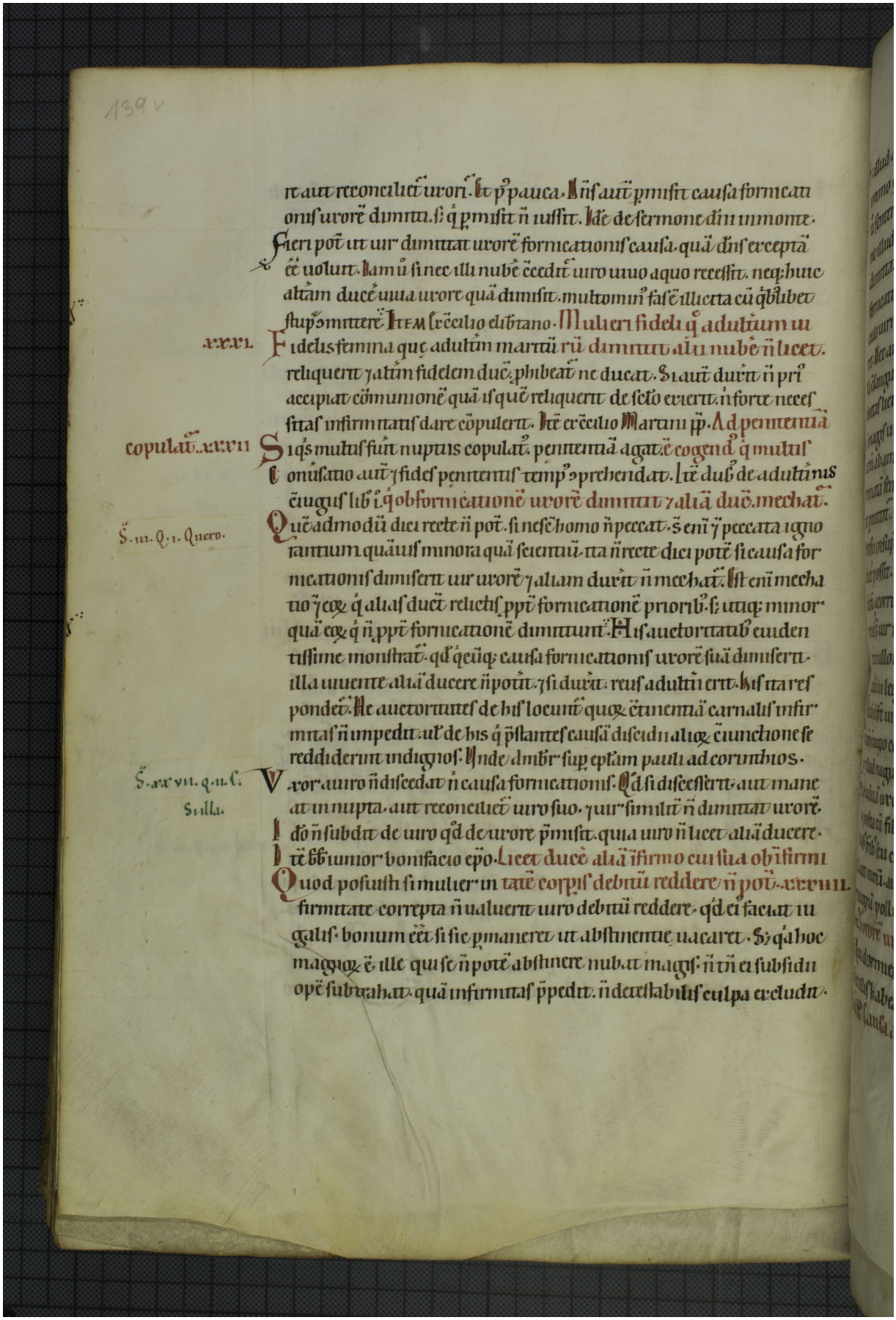

139v

rt aut reconciliet uxori. Et p̄ pauca. Nisi aut p̄misit causa fornicationis uxorē dimittit. si q̄ p̄misit ñ iussit. Hæc de sermone dñi in monte.

Fieri potest ut uir dimittat uxorē fornicationis causa. quā dñs exceptā esse uoluit. Iam ū si nec illi nubere cedit uiro uiuo aquo recessit. neq; huic aliam ducere uiua uxore quā dimisit. multomin̄ fas est illicita cū q̄libet stupro mittere. Item Cæcilio episcopo. Mulieri fideli q̄ adulterum ui

xxxi. Fidelis femina quę adulterum mariti rū dimittit alii nubere ñ licet. reliquerit ꝗ alterum fidelem ducere. prohibeat ne ducat. Si aut duxerit ñ prius accipiat cōmunione quā is quē reliquerit de sēlo exierit. n̄ forte necessitas infirmitatis dare cōpulerit. Item Cæcilio Maximi p̄b. Ad penitentiā

copulat. xxxii Si q̄s mutuis fuerit nuptiis copulat. penitentiā agat. et cogend. q̄ mutuis onusatio aut ꝗ fides p̄ penitentiis temporis prehendat. Item dub. de adulteriis Augustinus lib. i. q̄ob fornicationem uxorē dimittit ꝗ aliā ducit. mechat.

S. iii. Q. i. Quero. Quē admodū dici recte ñ potest. si nesciens homo ñ peccat. s enim ꝗ peccata ignorantium quādiu minora quā scientiū ita ñ recte dici potest si causa fornicationis dimisit uir uxorē ꝗ aliam duxerit ñ mechat. Est enim mechatio ꝗ eax q̄ alias ducit relictis ppter fornicationem priorib. s. utiq; minor quā eax q̄ ñ ppter fornicationem dimittunt. His auctoritatib. euidentissime monstrat. qd q̄cūq; causa fornicationis uxorem suā dimiserit illa uiuente aliā ducere ñ potest. ꝗ si duxerit reus adulterii erit. his ita respondet. Hæc auctoritates de his loquunt quæ ex inimicitia carnalis infirmitas ñ impedit. ut de his q̄ p̄stantes causā discidii aliqē iunctione se reddiderint indignos. Unde dmbr. sup epistam pauli ad corinthios.

S. xxvii. q. ii. C. Sicilia. Vxor a uiro ñ discedat n̄ causa fornicationis. Qd si discesserit aut manet in nupta. aut reconciliet uiro suo. ꝗ uir similiter ñ dimittat uxorem. Ideo ñ subdit de uiro qd de uxore p̄misit. quia uiro ñ licet aliā ducere. Item bb. iunior. bonifacio epo. Licet ducere aliā infirmo cui sua obinfirmi

Quod potuisti si mulier in tanta corporis debitū reddere ñ potest. xxxiii. firmitate correpta ñ ualuerit uiro debitū reddere. qd ei faciat inqualis. bonum erit si sic p̄maneret ut abstinentiæ uacaret. Si q̄ a hoc magis ē. illi qui se ñ potest abstinere nub. ut magis. ñ tū ea subsidium opē subtrahat. quā infirmitas p̄pedit. ñ dari habilis culpa excludit.